

Una vaga gens constructiva

EL PUNT, Editorial, 13 de novembre de 2008

Trenta anys després de l'adveniment de la democràcia, i amb les competències educatives plenament transferides des de fa temps, Catalunya comença per fi a donar forma a la seva primera llei d'educació. El Parlament ha començat a debatre aquesta setmana el contingut d'un projecte polèmic, però de vital importància per al futur del país. La negativa d'ICV a donar suport al text aprovat pels seus dos socis de govern i la manifestació de rebuig frontal convocada avui per alguns sindicats –USTEC-STEs, ASPEC-SPS i la CGT, amb el suport d'associacions estudiantils prou significatives– són només dos símptomes del descontentament que la proposta impulsada per l'executiu ha suscitat en una part dels docents i de la ciutadania.

Parlem, només, d'un punt de partida. D'una proposta inicial que cal consensuar al màxim per garantir-ne un llarg recorregut. En aquest sentit, és molt positiu que el PSC i CiU, els dos grans partits de l'escena política catalana, hagin acostat posicions sobre el contingut d'un text que ha de guanyar encara molts suports per tenir solidesa. Però perquè això sigui possible, cal buscar punts d'acord entre interessos sovint contraposats, i cercar l'equilibri entre l'idealisme i la realitat. És evident, per exemple, que la futura llei ha de reflectir una clara aposta per l'escola pública. Però pretendre que el text doni l'esquena als centres concertats seria tan injust com imprudent, tenint en compte el paper decisiu que aquestes escoles han tingut i tenen en la sostenibilitat de tot el sistema.

El país, amb la comunitat educativa al davant, afronta una gran oportunitat per buscar el canvi positiu que tant convé a l'ensenyament. I

davant d'aquest repte transcendent, convocatòries com la d'avui no suposen cap gest a favor del diàleg. Més aviat escenifiquen una aposta per l'immobilisme que ja fa temps que s'hauria d'haver superat.